პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

KOMUNISTI ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 29-ე წელი

კვირა, 5 დეკემბერი, 1948 წ. № 241 (8285). ფასი 20 კაპ.

დღეს საბჭოთა ხალხი აღნიშნავს სტალინური კონსტიტუციის მიღების XII წლისთავს.

სტალინური კონსტიტუციის დროშით ჩვენი სამშობლოს მშრომელებმა მსოფლიო-ისტორიული გამარჯვებები მოიპოვეს კომუნისტური საზოგადოების აშენებისათვის ბრძოლაში.

დიდება სტალინური კონსტიტუციის შემოქმედს, ხალხთა ბრძენ ბელადსა და მასწავლებელს დიდ სტალინს!

იოსებ ბესარიონის-ძე სტალინი

საბჭოების სრულიად საკავშირო საბანგებო VIII ყრილობის ტრიბუნაზე

სტალინური კონსტიტუციის დროშით

თორმეტი წლის წინათ, 1936 წლის 5 დეკემბერს, საბჭოების სრულიად საკავშირო საგანგებო VIII ყრილობამ მოიწონა და დაამტკიცა სსრ კავშირის ახალი კონსტიტუცია — საბჭოთა სოციალისტური სახელმწიფოს ძირითადი კანონი.

სსრ კავშირის ახალ კონსტიტუციაში, რომელსაც საბჭოთა ხალხმა მისი შემოქმედის დიდი სტალინის სახელი უწოდა, შეჯამებულია და საკანონმდებლო წესით გამტკიცებულია საბჭოთა კავშირის მშრომელთა მონაპოვარი 1924 წლიდან — სსრ კავშირის პირველი კონსტიტუციის მიღებიდან 1936 წლამდე — ახალი სტალინური კონსტიტუციის მიღებამდე. ეს იყო ეპოქის ისტორიული ნაბიჯი ჩვენი ქვეყნის განვითარების სისტემაში. სამუშაოთა გაბატონება მთელ სახალხო მეურნეობაში, ადამიანის მიერ ადამიანის ექსპლოატაცია და მისი წარმომშობი მიზეზები, ძირფესვიანად შეიცვალა საბჭოთა საზოგადოების კლასობრივი შემადგენლობა. საბჭოთა საზოგადოებაში დარჩა ორი მეგობრული კლასი — მუშათა კლასი და გლეხობა და მათი წარილებან გამოსული საბჭოთა ინტელიგენცია. ამ ეპოქამ გაჭრა კრიზისები, უმუშევრობა, აყვავდა ფორმით ნაციონალური და შინაარსით ინტერნაციონალური სოციალისტური კულტურა.

საბჭოთა ხელისუფლებამ სოციალიზმის მიღწევებზე დაყრდნობით უზრუველყო სსრ კავშირის მოქალაქეთა შრომის, დასვენების, განათლების უფლებანი. საბჭოთა ადამიანები იცავენ ამ უფლებებს. სტალინური კონსტიტუციის დროშით აღწერენ და აღწერენ ისინი ახალ წარმატებებს სოციალისტური შრომულობის ყველა დარგში. სტალინური კონსტიტუციის დროშით იბრძოდნენ ისინი ფიდი სამამულო ომის ფრონტებზე, იცავდნენ თავიანთ ისტორიულ მოხსპოვარს. ამ სახელოვანი დროშით მიაღწიეს მათ ბრწყინვალე გამარჯვებას სასტიკ და ძნელ მტერზე — ჰიტლერულ ავაზაკებზე, შეიარაღნენ არა მარტო თავიანთი ქვეყნის თავისუფლება და დამოუკიდებლობა, არამედ ფაშისტური დაობნების საფრთხისაგან გადაარჩინეს მთელი კაცობრიობა, მსოფლიო ცივილიზაცია. სტალინური კონსტიტუციის დროშით საბჭოთა ხალხი აღადგენს და აგეთარებს ძმამე ომისაგან დაზიანებულ სახალხო მეურნეობას. მეოთხე სტალინური 5-წლიანი გეგმის 4 წელიწადში შესრულებისათვის გაწეული ძნელი სახალხო მოძრაობა. ამ გეგმისათვის ბრძოლის პირველი სამი წლის წარმატებანი მოწმობენ საბჭოთა ადამიანების პატრიოტიზმს, მათ ძალას სულიერ ვიწიერებას.

საბჭოთა ხალხის მსოფლიო-ისტორიულ გამარჯვებათა სულიანიმადგმელი და ორგანიზატორი არის ლენინ-სტალინის პარტია — „მშრომელთა მოწინავე რაზმი მათის ბრძოლაში სოციალისტური წყობილების განმტკიცებისა და განვითარებისათვის“, როგორც ეს აღნიშნულია სტალინური კონსტიტუციაში. საბჭოთა წყობილების ღრმა დემოკრატიზმი ის საფუძველია, რომლითაც პარტია უზრუველყოფს სოციალიზმის ქვეყნის წინაშე მდგომ ყველა სახალხოლო ამოცანის წარმატებით შესრულებას.

მიმდინარე წელს წარმოიქმნა ახალი პატრიოტული მოძრაობა — მოძრაობა საწარმოთა შინაგანი რეზერვების მობილიზებისათვის, მათი შეშრობის რენტაბელობისათვის, ზედაგეგმით დაგროვებისათვის. სოციალისტური შეჯიბრება — სოციალიზმის შენებლობის კომუნისტური მეთოდი უკვე ჩვენი სამშობლოს მთელი მშრომელი მასების კუთვნილება ხადება. „ეს ოქტომბრის რევოლუციის ისეთი დიდი მონაპოვარია. — განაცხადა ამხანაგმა მოლოტოვმა თავის მოხსენებაში დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის XXXI წლისთავზე,— რომლის გადაზეიმებით შეუსაძლა შეუძლებელია... სოციალისტური შეჯიბრების მასშტაბი და სიღრმე მოწმობენ, რომ მთელი საბჭოთა ხალხი, ეროვნული სხვადასხვაობისა და სარწმუნოებისაკენ დამოუკიდებლად, გადაიქცა მშრომელთა ერთსულოვან ოჯახად“.

ჩვენს მრავალეროვან ქვეყანაში დამკიდრებულმა ხალხთა სტალინურმა მეგობრობამ უძლეველი ძალა მისცა სოციალიზმის ქვეყანას. ჩვენს პრესაში ყოველდღე იბეჭდება ცნობები და ანგარიშები, რომლითაც ქარხანა-ფაბრიკები და კოლმეურნეობები, მშენებლობანი და სამეცნიერო დაწესებულებები, რაიონები და ქალაქები, ოლქები, მხარეები და სსრ კავშირში შემავალი მოკავშირე და ავტონომიური რესპუბლიები ხალხთა დიდ ბელად ამხანაგ სტალინს აცნობებენ თავიანთი შრომითი მიღწევების შესახებ. ყოველივე ეს მოწმობს, რომ ჩვენი სახელმწიფო გადაჭედა უძლეველობა და ურყევი დარაზმულობა სამშვიდო ომის წლებშიც და ომის შემდეგაც, ბრძოლაშიც და შრომაშიც.

სტალინური კონსტიტუციის თანმიმდევრული დემოკრატიზმი განსაკუთრებული სიცხადით ჩანს ჩვენს დღეებში, როდესაც ინტერნაციონალის იმპერიალისტები „დემოკრატიასა“ და „ხალხთა თვითგამორკვევის“ სახელით არღვევენ ცალკეული ერების ელემენტარულ სუვერენულ უფლებებს და ცდილობენ „თავს მოახვიონ სხვა ქვეყნებს თავიანთი იმპერიალისტური „მშვიდობა“ (მოლოტოვი). „დემოკრატიის“ სახელით გზადაგზა ამერიკის შეერთებული შტატების იმპერიალისტები თავიანთ ჯგარს საბერნინთან თავისუფლებისმოყვარე ბერძენი ხალხის წინააღმდეგ სახრძოლველად. ამერიკული „დემოკრატები“ იარაღს აწვდიან ჩინეთის კონტრრევოლუციურ მთავრობას და ინდონეზიელ ავანტიურისტებს ჩინელი და ინდონეზიელი ხალხის უფლებათა გასათელავად. „დემოკრატიის“ სახელით გამოვის ხალხთა დამონების „ტრუმენის დოქტრინა“ და „მარშალის გეგმა“. იმავე „დემოკრატიის“ სახელით ინგლის-ამერიკელი იმპერიალისტები ახალ ომს ამზადებენ. ომის გაჩაღებაღებლები გაძლიერებულ პროპაგანდას ეწევიან, მაგრამ თავიანთ ცდა მხოლოდ მარცხით შეიძლება დამთავრდეს. „შეტად დიდია ის ძალები, რომლებიც მხარს უჭერენ შვიდობას, და ჩვენისა მოწინეების ამერიკის დარღვა არ ძალუძთ მათი დაძლევა“ (სტალინი).

მტკიცე მშვიდობისათვის, დემოკრატიისათვის მებრძოლთა მრავალმილიონიან არმიას წინ მიუძღვიან სტალინური კონსტიტუციის დროშის ქვეშ დარაზმული სსრ კავშირის მშრომელები. მათ მხარეი უდგან ახალი დემოკრატიის ქვეყნების ხალხები, თავისუფლებისა და პროგრესისათვის ყველა მებრძოლი მთელ მსოფლიოში.

ქართველი ხალხი ახალი სახელოვანი გამარჯვებებით ეგებება სტალინური კონსტიტუციის დღეს. საქართველოს მრეწველობის, სოფლის მეურნეობის, ტრანსპორტის, ახალშენებობის მუშაკებს სამართლიანად შეუძლიათ იამაყონ თავიანთი მიღწევებით. საქართველოს მრეწველობის მუშაკებმა ვალდებულება იკისრეს წელს 155 მილიონი მანეთი ზედაგეგმით დაგროვება მისცენ ქვეყანას. ამ ვალდებულების ისინი გადაჭარბებით ასრულებენ. საყოველთაო სახალხო სოციალისტურ შეჯიბრებაში მუშათა კლასთან ერთად მონაწილეობს ჩვენი სახელოვანი კოლმეურნე გლეხობა. სოფლის შრომელებმა წელს წესახმანავი წარმატებანი მოიპოვეს ჩაის, ციტრუსების, თამბაქოს, ყურძნის, მარცვლეული კულტურების ღერი მოსავლის მიღების საქმეში. კიდევ ცოტა ხანა, და ჩვენი რესპუბლიკის მშრომელთა მიღწევებს შეაჯამებს საქართველოს კომპარტიის (ბოლშევიკების) XIV ყრილობა, რომელიც 1949 წლის 25 იანვარს შეიკრიბება. ყრილობა დასახავს ახალ საბრძოლო ამოცანებს ჩვენი რესპუბლიკის შემდგომი აყვავებისათვის.

სტალინური კონსტიტუციის დროშით, დიდი სტალინის მეთაურობით სსრ კავშირის ხალხები მტკიცედ მიდიან წინ კომუნიზმის სრული გამარჯვებისაკენ.

გავაუქმართოთ საბჭოთა სუბტროპიკების საზღვრები!

ოდესის საგარეუბნო რაიონის კოლმეურნეებსა და სოფლის მეურნეობის სპეციალისტებს

გულითადი სალამი, ძვირფასი ამხანაგებო!

სიხარულით შეგეტყეთ, რომ საბჭოთა მთავრობამ ამხანაგ სტალინის ინიციატივით დადგენილება მიიღო, რათა სუბტროპიკული კულტურები საქართველოდან გავრცელდეს ყრასნოდარის მხარეში, ყირიმში, სამხრეთ უკრაინაში, მოლდავეთში, შუა აზიის რეს-პუბლიკებში, აზერბაიჯანის დასავლეთ რაიონებსა და დაღისტანში. ეს დადგენილება არის ახალი გამოხატულება სტალინური ზრუნვისა ჩვენი ქვეყნის სოფლის მეურნეობის შემდგომი აღმავლობისათვის, საბჭოთა ადამიანების კეთილდღეობისათვის.

საქართველოს ყოველწლიურად ახობით მილიონი ლიმონი, ფორთოხალი და მანდარინი მოყავს. მოსავალი წელთაწელობით მატულობს. მაგრამ ჩვენი მრეწველობისა და მოსახლეობის სულ უფრო მზარდ მოთხოვნილებას ვერ აკმაყოფილებს ციტრუსოვანი ნაყოფის ეს უდიდესი რაოდენობაც.

აგროტექნიკის და სელექციის მეთოდების განვითარებით და გაუმჯობესებით, მიჩურინ-ლისენკოს მოწაფეებმა საბჭოთა მეცნიერებამ დაამტკიცეს, რომ ციტრუსოვანი კულტურების გაშენება შესაძლებელია მნიშვნელოვნად გაფართოვდეს, გაუქცელდეს საქართველოს ფარგლებს გარეთაც დაშორებითაც.

ახალ ადგილებში ციტრუსოვანი და სხვა სუბტროპიკული კულტურების დანერგვის შესახებ მთავრობის გადაწყვეტილების ჩარჩატებით განხორციელება იმას ნიშნავს, რომ ბელი შევნუოთ ამ კულტურების შემდგომ გავრცელებას, გავამრავლოთ ჩვენი ხალხის სიმდიდრე, უფრო აკმაყოფილოთ მოსახლეობის კეთილდღეობა.

რიცა იმ რაიონთა სპეციალისტები, სადაც დასახულია ციტრუსოვანი კულტურების გაშენება, ეცნობოდნენ ჩვენს ციტრუსოვან მეურნეობას, ჩვენ დაკვებადად აზრი დაეხმარათ იღესის საგარეუბნო რაიონის კოლმეურნეობებს დაიწყონ და განაგითარონ მათთვის ახალი საქმე.

დღე უფრო ფართოდ გაჩაღდეს სოციალისტური შეჯიბრება ციტრუსოვანი და საქართველოს კოლმეურნეობებს შორის, რაც ათი წლის წინათ დაიწყო და უკვე მოგვცა შესანიშნავი შედეგი. დღე საბჭოთა ქვეყნის ციტრუსოვანი მეურნეობის შემდგომი განვითარებისათვის ჩვენი ერთობლივი მუშაობა ახალი წელით ვაჭდეს უკრაინელ და ქართველ ხალხთა მეგობრობის საქმეში.

ჩვენ გადავწყვიტეთ საქართველოსა და უკრაინის გაზეთების ფურცლებზე ვუამბოთ ქართველ და უკრაინელ კოლმეურნეებს, რომ ციტრუსოვანი და სხვა სუბტროპიკული კულტურების ფართოდ დანერგვის, მათი მზარდისთვის მოვლა-გაშენების მეთხებით ჩვენი რაიონის კოლმეურნეობა მოწინავენი, მაღალშემოსავლიანი და მდიდარი გახდნენ, ხოლო კოლმეურნეები — შეძლებულნი.

ჩვენი რაიონი დიდი ხანი არაა, რაც ციტრუსოვანი კულტურების რაიონი გახდა, ეს განსაოცებელი სტალინური ხუთწლედების განსავლინაა. მანამდე ჩვენ ფერხით არ შეგვეკონა, რომ სოფლის მეურნეობის ახალი დარგი ჩვენში ასეთ დიდმნიშვნელოვან ადგილს დაიკავებდა. ამ ხნის განმავლობაში რაიონში დაირგო და გახარებული 2.500.000 ლიმონის, ფორთოხლისა და მანდარინის ხე. ამ საქმეს დასჭირდა ძალიან დიდი შრომა, ცოდნა, გამოცდილება და ენერგია. ახლა ჩვენი შრომა ჯარისკაც არის ანაზღაურებული. ჩვენ გამბედაობით ვართ უდიდესი მადლობის გრძნობით სახმოთა მთავრობისადმი, პოლშეკური პარტიისადმი, დიდი სტალინისადმი, რომლებმაც ჩვენი კოლეურნეობანი ძვირფასი სუბტროპიკული კულტურების ფართოდ დანერგვის გზაზე დაიყენეს. ციტრუსები და ჩაი ჩვენი კოლეურნეობების სიმდიდრის, ჩვენი შეძლებულობის ძირითადი წყარო გახდა. ჩვენი რესპუბლიკის კოლეურნე გლეხობა ციტრუსოვანი მეურნეობის ფართოდ განვითარების საქმეში უზომოდ ბედნიერია იმითაც ლაჯრენტი ბერიას, რომელიც საქართველოს კომპარტიის ბოლშევიკური ხელმძღვანელობა და უზრუნველყო ხალხის დაფიქრების შესრულება.

ეჭ, ხადაც წინათ ველავი ეკლებარი, გვიმრა და ხანშიანი ხენახი, მალარიის კერა — ჭაობები იყო, დღეს გადაქმნილია კოლმეურნეობათა ლიმონის, ფორთოხლის, მანდარინის ბაღები, ეკალკატს, ჩაის პლანტაციები.

ციტრუსოვანთა პლანტაციების გულმოდგინე მოვლა, მრომნავე აგროტექნიკის გამოყენება ფფრო და უფრო უხვ მოსავალს გვაძლევდეს. თუ ომამდელ, 1940 წელს მოყრილიყო 45.607.300 ლიმონი, ფორთოხალი და მანდარინი, 1947 წელს მათმა მოსავალმა 64.097.600 ცალს მიაღწია, ხოლო წელს უფრო მეტი იქნება.

ახალ გარაჯებულთა მოსავლის ალება. უველდაფი მოწმობს, რომ მოყარეული და სახელწოდების ჩაჯახებები 30.000.000-მდე ნაყოფს. ჩვენ მნიშვნელოვნად გადავაჭარბეთ ამხანაგ სტალინისათვის გაგზავნილი წერილით ნაკლის ვალდებულებას.

მილიონობით ციტრუსოვან ნაყოფს იღებენ ახლა არა მარტო კოლმეურნეობები, არამედ ცალკეული ბრიგადები. მაგალითად, სოფელ ნაგანეხის მეორე ბრიგადის კოლმეურნეობაში ბრიგადა მხარაძის ბრიგადა სახელმწიფოს ჩაბარებს ბ.200.000 ლიმონს, ფორთოხლისა და მანდარინს, შარშანდელზე ერთიორად მეტს, მთელი კოლმეურნეობა კი ჩაბარებს ხელ ცოტა 18.000.000 ცალს. სოფელ შრომის ორკონიკიძის სახელობის კოლმეურნეობა მოსავლ ხელ ცოტა 15.000.000 ცალს. დიდ მოსავალს მოიღებენ აგრეთვე სოფელ მერიის ეროვნის სახელობის, სოფელ კოლკაიანის ჩარკვანის სახელობის, სოფელ თხინეკეთის ლენელიანის სახელობის, სოფელ გაბაძ-ლების ბოდონის სახელობის, სოფელ გურიანთის მახარაძის სახელობის კოლმეურნეობები და ურიკის სახელობის მეურნეობა.

ციტრუსოვან ნარკვეთა ფართობი ჩვენში ყოველწლიურად დიდდება. ომისშემდგომი ხუთწლედის დამლევს იგი მიაღწევს 3.500 ჰექტარს, თითქმის 1.000 ჰექტარით გადაჭარბება ომამდელს და 300 ჰექტარით — ახლანდელს.

ციტრუსოვანი კულტურები და ჩაი წელს ძალიან დიდ შემოსავალს მისცემენ კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებს. რაც შეეხება კოლმეურნეებს, ბევრი მათგანის შემოსავალი, გარდა პროდუქტებისა, შეადგენს 50.000-60.000 მანეთს.

აღვილი რიდი იყო მიგვეკვეთა ციტრუსოვანი მეურნეობის ახალი დიდი აღმავლობისათვის, მისი ახეთი შემოსავლიანობისათვის. ციტრუსი ძალიან ნაზი, სათუთი, მოითხოვნილი და შრომატევადი კულტურაა. მას განსაკუთრებით კულმოდგინე და მზრუნველობით მოვლა ესაჭიროება. ციტრუსოვანი ხეების მოვლა-პატარწობის უნდა მიეცეთ ამ საქმის კარგად მცოდნე და მოყვარულ ადამიანებს. დიდი მნიშვნელობა აქვს ჩანაწარ გაკვლების ციტრუსოვანთა პლანტაციებიდან სავარგულების გაუნებლიანთან გაუნებლიანთან, გამოიყოს ნაკვეთები, კარგად გაპატივდეს ნიადაგი, შეირნეულ იქნას ისინი ყინვისაგან. ჩვენში ამ საქმის ჩარჩატება უზრუნველყვეთ არა მარტო საუთარი შრომით, არამედ საქართველოს სხვა მეცნიერეს რაიონების გამოცდილების გულდასმით შესწავლითაც. მზად ვართ გიდმოგცეთ ჩვენი გამოცდილება, უზრუნველყოთ თქვენი კოლმეურნეობები კარგი, შემოქმედი ნერგით, გავიზიარით ყოველივე ის, რაც საჭიროა თქვენი კოლმეურნეობის მიერ დაწუნებული დიდი, სასარგებლო საქმის წარმატებისათვის.

სახელწოდო დავალებით ჩვენი რაიონის კოლმეურნეობებმა და საბჭოთა მეურნეობებმა ჩვენი ქვეყნის ახალ ციტრუსოვანთა რაიონებში 1949 წლის გაზაფხულზე გასაანად უნდა მოამზადონ 115.000 ლიმონისა და მანდარინის ნერგი, 1950 წლის გაზაფხულზე — 200.000 ნერგი.

ჩვენ ყოველ ღონეს ვიხმართ, რათა წარმატებით შეგასრულოთ ეს პასუხისგები დავალება, მომავალ წელს გასაანად გათვალისწინებული მილი 115.000 ნერგი უკვე გადავაქანეთ და შევინახეთ ფარდულებში. მათ მოყვლ დაევალა ყველაზე გამოცდილ მეციტრუსეებს. თვითეული ნერგი რომ ხალი, სანაძაყოფით იყოს, ამისათვის ამჟამად მათ წინასწარ ეწვიმებით სოლიან დაავადებათა თავიდან ასაცილებლად. ფარდულებში საჭირო ტემპერატურა გვაქვს, მუდამ ვიღვით ნიადაგის ზომიერ ტენიანობას. ამავე დროს ვამზადებთ ნერგის შეფუთვისათვის საჭირო მასალას: ხავსს, თივას, ჭილობს, ხეზს.

დიდი მუშაობა გაკეთს შესასრულებელი 1950 წლისათვის ნერგის მოსამზადებლად. ჩვენ გადავწყვიტეთ გავაუმჯობესით ოცდაწლიან მოვლა, გავადიდოთ სტანდარტული ნერგის გამოსავალი, სახელწოდო დავალების გადამეტებით გამოვიყვანით სულ ცოტა 10.000 ლიმონისა და მანდარინის ნერგი თქვენი რაიონის კოლმეურნეობებისათვის. ყველფერის გავაკეთებთ, რათა ჩვენი გამოყვანილი ნერგი სავსებით სალი იყოს. თქვენმა შრომამ და ახალგაზრდა ხეებისათვის ზრუნვამ უნდა უზრუნველყოს მათი გახარება ახალ ადგილას.

ციტრუსოვანი კულტურების გაშენებისათვის დიდი მნიშვნელობა აქვს ნერგის წესისაბრების დარეგას. ამიტომ ჩვენ გადავწყვიტეთ ვუამბოთ თქვენს რაიონში გამოვგზავნით სპეციალისტ მეციტრუსეთა ბრიგადა. ისინი ახალ მეციტრუსეს კოლმეურნეობებს დაეხმარებიან ნერგის რგვაში.

თვითეული ჩვენი მეციტრუსისათვის ღირსების საქმეა თავისი გამოცდილება გაამოგაცხ თქვენ, მომავ უკრაინის მეციტრუსეებს. დიდი მობარული ვიქნებით, თუ გვეწვევით თქვენი წარმომდგენლები, რომელნიც გეიამბობენ, როგორ მიმდინარეობს თქვენში მუშაობა ახალი კულტურების დანერგვაზე, რა წარმატებას მიაღწევი საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის თებერვლის პლენუმის ისტორიული გადაწყვეტილებათა შესრულებისათვის ბრძოლაში. ჩვენ მათ ვიწვევთ ციტრუსოვან ნაკვეთებში, საკოლმეურნეო სოფლებს, გავიცნობთ ჩვენს ცხოვრებას, რომელიც შეძლებული გახდა იმის მეიხებით, რომ გაბედულად, ფართოდ დავნერგეთ ჩვენს მეურნეობაში ციტრუსოვანი და სხვა ძვირფასი სუბტროპიკული კულტურები.

ჩვენს ქალაქ ბახარაქში მუშაობს ჩაის მეურნეობისა და სუბტროპიკული კულტურების საკავშირო სამეცნიერო-საკვლევი ინსტიტუტი. რაც შეეხება ჩვენი გადაწყვეტილების ოფესის საკონკურსო რაიონის მეციტრუსეებისათვის დახმარების შესახებ, ინსტიტუტის მეცნიერ თანამშრომელთა კოლექტივი ჩაება ამ საქმეში და ვალდებულება აღისნა: გაამეცნიეროს სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობა, შეადგინოს აგროწოდებით მითითებანი სამრეთი ციტრუსოვანი კულტურების დასანერგავად. ინსტიტუტის მუშაკები ჩამოვლენ ჟოქტომბერში, ისინი ადგილობრივ მოაწყობენ კონსულტაციას, გავიწევენ დახმარებას ციტრუსოვანთა ნაკვეთების და საბჭოთა მეურნეობათა ხელმძღვანელებს, ადგილობრივ დაეხმარებიან 1949 წლის სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობის გეგმის შედგენაში. ისინი ეცდებიან, რათა უახლოეს წლებში გამოყვანონ სუბტროპიკული კულტურების უნივერსიტეტი ჯოხები.

გავაუქმართოთ ციტრუსოვანი კულტურები ახალ რაიონებში, ფართოდ დავნერგოთ ისინი ჩვენს კვეთანში — ეს ნიშნავს საბჭოთა რესპუბლიკების კოლმეურნეთა და საბეჭდავლის მეცნიერებათა ღირსების ხაქმეა.

ყოველ ღონეს ვიხმართ, რათა სანიმუშოდ შევასრულოთ ხტალინური დავალება, რათა კიდევ უფრო მდიდარი და მშვენიერი გავხადოთ ჩვენი სამშობლო, ხოლო საბჭოთა ადამიანების ცხოვრება — უფრო მდიდარი და სახიხარული.

გულითადი მხურვალე სალამი ნიშნად უკრაინელ ხალხს!

ცოცხლიდეს და დღეგრძელობას ხალხთა ურყევი ხტალინური მეგობრობა!

დიდება ჩვენს ბამას, მეგობარსა და მასწავლებელს, შშობელ ხტალინს!

მხარაძის რაიონის კოლმეურნეთა და სოფლის მეურნეობის სპეციალისტთა დავალებით: სოფელ შრომის ორკონიკიძის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ილიკო ლომსაძის შრომის გმირი მ. ლ.ჩაბავიძემ, ორკონიკიძის სახელობის კოლმეურნეობის მეციტრუსე ბრიგადის კოლმეურნე ვ. ჯიმ-მაძე, სოფელ ნაგანეხის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე სოციალისტური შრომის გმირი ლ. ჯაბაშვილი, ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის მეციტრუსე ბრიგადის ბრიგადირი პ. მახპარაძე, ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის პარტბიურის მდივანი ვ. ხომერიანი, სოფელ მერიის კიროვის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ბ. მშვრიანი, სოფელ ნაგანეხის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ვ. კოსტავა, სოფელ ლენელიძეების სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ბ. ბაბანიძე, სოფელ გურიანთის მახარაძის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე სამოთა კავშირის გმირი, სახელოვანი ქართველის სსრ უმაღლესი სახჭოს დეპუტატი ვ. კვაბაძე, ურიკის სახელობის კოლმეურნეობის ციტრუსოვანთა სანერგის გამგე ი. მელაძა, სოფელ გურიანთის მახარაძის სახელობის კოლმეურნეობის უბნის აგრონომი ხ. სუნაძელაძე, სოფელ მერიის რაიონი ზ. ხუნაძელაძე, სოფელ ნაგანეხის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის აგრონომი ნ. ლორთქიფანიძე, სოფელ ნაგანეხის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის ციტრუსოვანთა პლანტაციების ბრიგადირი ნ. ბერ

სოციალიზმი და დემოკრატია უძლეველნი არიან

ყოველ წელიწადს საბჭოთა ხალხი დღესასწაულობს სტალინური კონსტიტუციის დღეს. ეს დღე საბჭოთა ადამიანების ცხოვრებაში შეიქნა, როგორც სოციალიზმის დიად გამარჯვებათა, საბჭოთა ხალხის ძლიერებისა და უძლეველობის მანიფესტებული. 12 წლის წინათ ამ დღეს საბჭოთა ხალხმა მთელი მსოფლიოში ყველაზე დემოკრატიული, სტალინური კონსტიტუცია.

ახალმა კონსტიტუციამ შეაჯამა და კანონით განამტკიცა საბჭოთა ხალხის მიერ ბრძოლითა და შრომით მოპოვებული მსოფლიო-ისტორიული მნიშვნელობის გამარჯვებები. ახალი კონსტიტუცია ასახავს უკვე მიღწეულის და მოპოვებულის, კომუნიზმის პირველი ფაზის — სოციალიზმის აშენების ჩვენს ქვეყანაში.

ახალი კონსტიტუციის მიღება გამხორებული იყო მთელი რიგი ისტორიული ცვლილებების, რაც ხსნილ შირის ხალხთა ცხოვრებაში მოხდა საბჭოთა კავშირის პირველი კონსტიტუციის მიღების დღიდან—1924 წლიდან 1936 წლამდე. საბჭოთა კავშირის 1924 წლის კონსტიტუცია მიღებული იყო ახალი ეკონომიური პოლიტიკის პირველ პერიოდში, როცა ჩვენს ქვეყანაში სოციალიზმის განვითარებასთან ერთად დაშვებული იყო კაპიტალისტური ელემენტებიც, როცა საკითხი „ვინ-ვის" ქვეყნის შიგნით ჯერ კიდევ არ იყო საბოლოოდ გადაჭრილი სოციალიზმის სასარგებლოდ.

საბჭოთა კავშირის პირველი კონსტიტუციის მიღების პერიოდში ჩვენი მრეწველობა ჯერ კიდევ ემყარებოდა ძველ და ღარიბ ტექნიკას და ომამდელ დონესაც კი ვერ აღწევდა. მართალია, მრეწველობა სოციალისტური გზით ვითარდებოდა, მაგრამ მრეწველობაში სოციალისტური სექტორის წვლილი ჯერ მეტად დაბალ დონეზე 80 პროცენტის. კაპიტალისტურ სექტორს კი მაინც ჰქონდა მრეწველობის 20 პროცენტი. კიდევ უფრო არასახარბიელო იყო ჩვენი სოფლის მეურნეობის მდგომარეობა. მემამულეთა კლასი დიდი ხნით ადრე იყო ლიკვიდირებული. მაგრამ სოფლად ჯერ კიდევ მნიშვნელოვან ძალას წარმოადგენდა კულაკობა. კოოპერირებები და საბჭოთა მეურნეობები ცალკეულ კუნძულების სახით არსებობდნენ წვრილ და ჩამორჩენილ ერთპიროვნულ მეურნეობათა თანაოროვნულ ოკეანეში. ცხადია, მაშინ წარმოფდგენელიც იყო კულაკობის, როგორც კლასის, ლიკვიდაცია და საბჭოთა ხელისუფლება ატარებდა მხოლოდ კულაკის შეზღუდვის პოლიტიკას. არასახარბიელო მდგომარეობაში იყო საჭიროებრუნვაც: სოციალისტურ სექტორს დაახლოებით 50 პროცენტი ეჭირა, დანარჩენი კი კერძო ვაჭრებს, სპეკულანტებს ეკავათ.

ეი ასეთ პერიოდში იყო მიღებული საბჭოთა კავშირის პირველი კონსტიტუცია. ბუნებრივია, ამ კონსტიტუციას უნდა გამოეხატა ფაქტიური მდგომარეობა, — საბჭოთა საზოგადოებრივი და სახელმწიფოებრივი წყობილების მაშინდელი დონე.

სულ სხვა მდგომარეობა იყო 1936 წლისათვის. სტალინურმა ხუთწლედებმა სრულიად უცვალეს სახე საბჭოთა ქვეყანას. სოციალისტურმა სისტემამ გაიმარჯვა სახალხო მეურნეობის ყველა დარგში. კაპიტალისტური ელემენტები ლიკვიდირებულ იქნენ. სოციალისტური ინდუსტრია ამ დროისათვის შეიდჯერ მეტ პროდუქციას უშვებდა, ვიდრე ომსწინანდრინდელი პრეწელითა. სოციალისტურმა სისტემამ გაიმარჯვა სოციალისტურმა სისტემამ —კოლმეურნეობებმა და საბჭოთა მეურნეობებმა, რომლებიც მსხვილი, მანქანური, ახალი ტექნიკით შეიარაღებულნი. კულაკობა, როგორც კლასი, ლიკვიდირებული იყო მთლიანი კოლექტივიზაციის საფუძველზე, ხოლო ერთპიროვნული სექტორი უკვე სერთოზულ როლს ალარ ასრულებდა ქვეყნის ეკონომიკაში. საქონელბრუნვაც სხვანაირ ფორმას იღებდა: ნატურალური ვაჭრობის ადგილს იკავებდა საქონელბრუნვა სოციალისტურმა სისტემამ, მოისპო ადამიანის მიერ ადამიანის ექსპლოატაციის ყოველგვარი პირობა. „წარამარის სამუალებათა საზოგადოებრივი, სოციალისტური საკუთრება განმტკიცდა როგორც ახალი, სოციალისტური წყობილების ურყევი საფუძველი საბჭოთა მეურნეობის ყველა დარგში". (სტალინი).

საბჭოთა ქვეყნის ეკონომიკაში მომხდარმა ამ ცვლილებებმა გამოიწვიეს ცვლილებები ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობის კლასობრივ სტრუქტურაშიც. მოხდა ყველა ექსპლოატატორული კლასის ლიკვიდაცია. დარჩა მუშათა კლასი, გლეხთა კლასი, ინტელიგენცია, მაგრამ მათაც დიდი ცვლილება განიცადეს. მუშათა კლასი ალარ არის წარმოების სამუალებებს მოკლებული, ექსპლოატირებული კლასი, რასაც ადგილი აქვს კაპიტალისტურ ქვეყნებში. ჩვენი მუშათა კლასი ფლობს საწარმოო საშუალებებს, თავისუფალია ექსპლოატაციისაგან. მას ხელთ უპყრია სახელმწიფო ძალაუფლება და კოლმეურნე გლეხობასთან ერთად აშენებს კომუნისტურ საზოგადოებას. შეიცვალა გლეხობაც. იგი უკვე ალარ არის ძველი ჩამორჩენილი, ინდივიდუალურ მეურნეობაზე დამყარებული გლეხობა, რომელსაც ექსპლოატაციას უწევდნენ მემამულეები, ბობოლები და ვაჭრები. კოლმეურნე გლეხობა ახალ ტექნიკაზე დაყრდნობილ კოლექტიურ მეურნეობას ეწევა და ატტიურად მონაწილეობს კომუნისტების მშენებლობაში. შეიცვალა ინტელიგენციაც. მისი უმრავლესობა გამოსულია მუშებისა და გლეხობის წრიდან. და ეს ისხურება სოციალიზმის სამუზე, მომებთან და გლეხებთან ხელიხელჩაყრილებული ამხრის სოციალისტურ საზოგადოებაში.

ამრიგად, ჩვენს საზოგადოებაში ადგილი ალარ აქვს ძველ განკერძოებულობას, ქრება ყოსაობრივი საზღვრები. შეიქმნა საბჭოთა ხალხის მორალურ-პოლიტიკური ერთიანობა. საბჭოთა ხალხის ეს ერთიანობა გამოხატული ახალ სტალინურ კონსტიტუციაში.

ჩვენს ქვეყანაში სოციალიზმის გამარჯვებამ დღის წესრიგში დააყენა საკითხი — გადაესულიყავით საარჩევნო სისტემის შეძლებამ დემოკრატიზაციაზე, საყოველთაო, თანასწორი, პირდაპირი არჩევნების ფარული ეკენისყრით. ამ უკანასკნელ დემოკრატიულ საარჩევნო სისტემას თავისი ისახვა ჰპოვა სტალინურ კონსტიტუციაში. საბჭოთა საარჩევნო სისტემამ, წინააღმდეგ ბურჟუაზიული არჩევნების წესისა, არ იცის არავითარი შეზღუდვები, ე. წ. ცენზები. ყველა მოქალაქე, განურჩევად ეროვნებისა, განათლებისა, სწუნარისა, ხიზაობისა, ქონებრივი დგომარეობისა, სოციალური წარმოშობისა, თანასწორად მონაწილეობს არჩევნებში და შეიძლია ჩქნეს არჩეული დაწუვიდროს მძრომელთა დეპუტატების ადგილობრივი საბჭოებით, თვით საბჭოთა კავშირის უმაღლეს საბჭომდე. ამასთან, ეს არჩევნები პირდაპირია, ფარული ეკენისყრით. „ასეთი თავისუფალი და ხამდელად დემოკრატიული არჩევნები, — აღნიშნავდა ამხანაგი სტალინი ზ ნიშნავდა ამ ხანაგი სტალინი ზ ნიშნავდა ამ ხანაგი სტალინი ზ ნიშნავდა ამ

გეგუთი ძველი და ახალი

თორმეტი წლის წინათ, 1936 წლის 5 დეკემბერს, საბჭოების სრულიად საკავშირო საგანგებო VIII ყრილობამ დაამტკიცა საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის ახალი კონსტიტუცია — ჩვენი სოციალისტური სახელმწიფოს ძირითადი კანონი. საბჭოთა ხალხმა ახალ კონსტიტუციას უწოდა მისი დიდი შემოქმედის, პარტიის და ხალხთა ბელადის ამხანაგ სტალინის სახელი. სსრ კავშირის ახალი კონსტიტუციის მიღების დღე — 5 დეკემბერი — ჩვენს ქვეყანაში საყოველთაო სახალხო ზეიმის დღედ იქცა.

სტალინური კონსტიტუციის მიღებიდან განვლილი თორმეტი წლის მანძილზე საბჭოთა ხალხმა ბრწყინვალე წარმატებები მოიპოვა ჩვენს ქვეყანაში კომუნიზმის გამარჯვებისათვის ბრძოლაში. ყოველ მოპოვებულ მიღწევაში ნათლად გამოსჭვივის საბჭოთა დემოკრატიის, მისი დიადი იდეებისა და პრინციპების ზეიმი, სტალინური კონსტიტუციის უძლეველი ძალა.

სტალინური კონსტიტუციაში ოქროს ასოებით არის ჩაწერილი ლენინ-სტალინის დიადი პარტიის ხელმძღვანელობით საბჭოთა ხალხის მიერ მოპოვებული ისტორიული გამარჯვებანი, სსრ კავშირის მოქალაქეთა წმიდა უფლებანი და მოვალეობანი. მასში ჩაწერილია ყოველივე ის, რაც მოპოვებულია ჩვენი ხალხის მიერ და განმტკიცებულია კანონით.

სწორედ ამის შესახებ არის მოთხრობილი ქვემოთ ქუთაისის რაიონის სოფელ გეგუთის ცხოვრების ფაქტებით. მკითხველი კონკრეტული მაგალითებით გაეცნობა იმ შესანიშნავ ნაყოფს, რაც სტალინურმა კონსტიტუციამ მისცა ამ სოფლის გლეხკაცობას და ყველა მშრომელს.

გეგუთელთა მიღწევები და წარმატებანი დამახასიათებელია მზიური საქართველოს ყოველი დიდი და პატარა სოფლისათვის, ქალაქისა და დაბისათვის, რომელთა წინსვლასა და აღმავლობაში სტალინური კონსტიტუციის დიადი პრინციპების გამარჯვებას ვხედავთ.

განსხრციელებული ოცნება

გეგუთი, თუმცა ქუთაისს თხუთმეტიოდე კილომეტრითაა დაშორებული, ძველად მეტად ჩაბორძღნილ და უკეღლეური კუთხედ ითვლებოდა. გეგუთელთა მდგომარეობა არაფრით განსხვავდებოდა ჩვენი ქვეყნის სხვა სოფლების გლეხკაცობის მდგომარეობისაგან. აქაც სიღატაკე, უუფლებობა, ჩაგვრა იყო გამეფებული.

სოფელს „მართვადა“ მეფის ხელისუფალთა მიერ დაყენებული ერთი მამასახლისი. ჩაფრებსა და პოლიციელებს ალეკებით ჰყავდათ მოსახლეობა, მამასახლისთან საჩივრით მისულ გლეხებს მათრახითა და დაპატიმრებით უმასპინძლებდნენ.

ჩრდილოეთიდან დიდი ომქმობრის ქარიშხალმა დაბერა. პირველი მსოფლიო ომის მონაწილე გარეუღელციონერებული ჯარისკაცები შინ დაბრუნდნენ. მათ ჩამოატანეს სამართლე დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის შუსახებ, რუსეთის ფუშთა, გლეხთა და ჯარისკაცთა დეპუტატების საბჭოების შესახებ, რომლებიც ბოლშევიკური პარტიამ შექმნა დიდი ლენინის და სტალინის ხელმძღვანელობით.

გეგუთელები ოცნებობდნენ ასეთსავე ხელისუფლებაზე, სადაც მათ ქუოლებიდან თავიანთი წარმომადგენლები, მშრომელთა კეთილღეობის მოქირნახულე ადამიანები.

გაეიდა წლები...

მათ ოცნება აუსრულდათ. საქართველოში დამყარდა ნანატრი საბჭოთა ხელისუფლება. გლეხკაცობა წელში გაიწორდა, თავისუფლად ამოისუნთქა, ახალი ცხოვრების შენებას თვითონ შეუდგა. ხალხს წარმომადგენლები ჩაჰგნენ ადგილობრივი ხელისუფლების სათავეში. გეგუთი ათასეულობით გზით წვეიდა წინ. მოპოვებული წარმატებანი ოქროს ასოებით ჩაიწერა ტალინური კონსტიტუციაში 1936 წელს.

„მთელი ძალაუფლება სსრ კავშირში ეკუთვნით ქალაქისა და სოფლის მშრომელებს მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების სახით“—ნათქვამია სტალინური კონსტიტუციის მე-3 მუხლში. ეს ფაქტია, ამას ნათლად ამტკიცებს გეგუთელთა ცხოვრების სინამდვილე.

მშრომელთა დეპუტატების გეგუთის სასოფლო საბჭოში, რომელიც ხელმძღვანელობს სოფლის მთელ საქმეურნეო, კულტურულ და საზოგადოებრივ ცხოვრებას, არჩეულია 25 დეპუტატი, მათ შორის 21 კოლმეურნეა, 2 მასწავლებელი, 1 აგრონომი და 1 მოსამსახურე. ასოფლო საბჭოს დეპუტატებად არჩეული არიან სოფლის წარჩინებული ადამიანები. სოფლში ცნობილ იხსენებენ ორდენოსან დეპუტატ ირაკლი ამაღლობელს, რომელიც ცხახანეული კოლეუერნეა და შრომაში პირადი მაგალითით აღაფრთოვანებს დანარჩენ გლეხებს. საყოველთაო პატივისცემითა და სიყვარულით სარგებლობენ ხალხში ორდენოსანი დეპუტატები ნ.ოლოლაძე და სამხრ სირაძე, დიპლომი მუშაკდიანი და მრავალი სხვა.

სტახანოველი კოლმეურნე თამარ ონოსიძის ასული ნარჩევიშვილი მშრომელთა დეპუტატების ქუთაისის რაიონული საბჭოს დეპუტატად აირჩიეს, ხოლო კოლმეურნეობა „წინსვლის“ გამეორების თავმჯდომარე ვ.ბ. იონა ფესტვენიძე ვასულ წელს მეორედ აირჩიეს საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატად.

მინდა სხვისი აღარ არის

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებამდე გეგუთის ახლანდელი ტერიტორიის 3.300 ჰექტარი მიწიდან გლეხებს მხოლოდ ერთი მესამედი ეკუთვნოდათ. დანარჩენი მიწა მემამულე ქორქაშვილის, ავშვილის, ამაღლობელის და მდივნის საკუთრებას შეადგენდა. მთელი დღის შრომით ილაგმუყეებულ იონა ფესტვენიძის გულში, როცა ფეხაკრეფით შევიდოდა თავის ქოხში და მშეტბეკ ქერის პურით მოეგებოდა, ათასგვარი ფიქრი დაისადგურებდა ხოლმე.

„ე როგორ არის ვერ მიგხვდი,
როგორი განაწილია?
მიწა სხვისაა, ვქირაობ,
შრომა კი მარტო ჩემია“...

ჩაილაპარაკებდა თავისთვის.

— შუდამ ასე ხომ არ იქნება? მოვა ჩვენი დროც. მაწა მას გადაეცემა, მოსაფლიც მისი იქნება, ვინც მიწა-ზე ოფლა ღვრის,—ფიქრობდა იონა.

ასეეე ფიქრობდნენ, ამისათვის ებრძოდნენ ამ სოფლის დანარჩენი გლეხებიც...

საბჭოთა ხელისუფლებამ მიწა, მისი წიალი, წყალი, ტყე, ქარხნები, ფაბრიკები საბჭოშიფო საკუთრებად გამოაცხადა, საყოველთაო სახალხო კეთილდღეობად აღიარა. გლეხობა გაერთიანდა კოლმეურნეობებში, სანელმწიფომ მათ გადასცა ყველაზე საუკეთესო მიწები. სტალინური კონსტიტუციის მე-8 მუხლის თანახმად „მიწა, რომელიც კოლმეურნეობებს უჭირავთ, ემაგრებათ მათ უსასყიდლო და უვადო სარგებლობაში, ესე იგი სამედროთ“.

იონას ფიქრები სინამდვილედ იქცა. ახლა გეგუთის სასოფლო საბჭოს ტერიტორიაზე ორი კოლმეურნეობა შექმნილი: ზედა გეგუთის კოლმეურნეობა „წინსვლა“ და ქვედა გეგუთის — „ოქტომბერი“. ორივე კოლმეურნეობაში გაერთიანებულია ამ სოფლის, მოსახლეობის 750 კომლი. სახელმწიფო აქტით უვადო სარგებლობაში კოლმეურნეობებს გადაეცემოდა ამჟამად 3.340 ჰექტარი საუკეთესო მიწა. შრომისმოყვარე ადამიანები გეგუთელები. მარტო კოლმეურნეობა „წინსვლის“ ფუძედან შემოსავალმა გასულ წელს 1.500 ათას მანეთს გადააჭარბა. წელს, წინამძღვარი ვარაუდით, შემოსავალი უფრო მეტი იქნება. კარგად ცხოვრობენ გეგუთელი კოლმეურნეები. მათი კეთილდღეობის წყარო კოლმეურნეობის სამეურნეო და ორგანიზაციულ განმტკიცებაშია, რასაც ისინი თავდადებული შრომით აღწევენ.

დღემდე ამ სოფელში ძირითადად განვითარებული იყო მთესველის კულტურა. უკანასკნელ წლებში სწრაფად ყურადღება დაეთმო მებოსტნეობასა და მევენახეობის განვითარებას. კოლმეურნეობა „წინსვლას“ ვენახი გაშენებული აქვს 45 ჰექტარზე, აქედან 39 ჰექტარი სრულმოსავლიანია. გეგუთელებმა წელს ყურძნის უხვი მოსავალი მიიღეს, 39 ჰექტარი ვენახის თვითეულ ჰექტარზე საშუალოდ 58 ცენტნერი ყურძენი მოკრიფეს, ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 35 ცენტნერისა.

გეგუთელი ვლუხაკოსა წინათ ცხოვრობდა. საზიარო და იჯარით აღებულ მიწაზე მოყვანილი მოსავლის სამი მეოთხედი მიწის მეპატრონეს მიჰქონდა. ახლა კი, კოლმეურნეობათა განმტკიცების მეოხებით, კოლმეურნეთა დიდი უმრავლესობა სამშვილო გლეხის ქალაქაზე და უფრო უკეთესად ცხოვრობს. ყოველ კოლმეურნეს პირად სარეზერვობაში ჰყავს ძროხა, შინაური ფრინველი და სხვა პირუტყვი სასოფლო-სამეურნეო არტელის წესდების შესაბამისად.

კოლმეურნეობის ბაზეთ მხედველობა რქინაი პირუტყვის, მეფორობის, მექათმეობის და მეცხენეობის სანიმუშოდ მოწყობილი ფერმები, ხოლო ამ ბოლო დროს ფუტკრის მოშენებასაც მოჰკიდეს ხელი.

სახელმწიფო დიდ დახმარებას უწევს კოლმეურნეობებს. საკმარისია ითქვას, რომ ქუთაისის რაიონის [illegible] ყოველწლიურად ამოშავებს ამ კოლმეურნეობათა მიწების ერთ მესამედზე მეტს.

გეგუთელები პირნათლად ასრულებენ ყოველგვარ სახელმწიფო ვალდებულებას. მარტო მიმდინარე წელს სოფელი სახელმწიფოს აბარებს 23 ტონაზე მეტ ხორცს, 40.480 ლიტრ რძეს, ბოსტნეულს და სხვა პროდუქტებს.

იონა ფესტვენიძე, ძველი ცხოვრების ჭირ-ვარამში გამოწრთობილი, დღეს სოფლის მთავარე, რჩეული ადამიანია. ის ამჟამადაც ფერჭრის, მაგრამ, არა იმიზე, თუ რით ირჩინის თავი, არამედ კოლმეურნეობის წესდებასა და განვითარებაზე, კოლმეურნეთა ცხოვრების კიდევ უფრო გაუმჯობესებაზე და გამშვენიერებაზე, საბჭოთა სამშობლოს შემდგომ გაძლიერებაზე.

მოვალეობისა და ღირსების საქმე

კოლმეურნეობა „წინსვლის“ გამგეობის თავმჯდომარის კანონები შესულიას თქვენს ყურადღებას იბყრობს სტალინური კონსტიტუციის მე-12 მუხლიც ამოწერით:

„შრომა სსრ კავშირში წარმოადგენს შრომისუნარიანი თვითეული მოქალაქის მოვალეობას და ღირსების საქმეს პრინციპის მიხედვით: „ვინც არ მუშაობს, ის არც ჭამს“.

— ამ შრინციპს ჩვენი კოლმეურნეები მტკიცედ იცავენ,—ამბობს სასოფლო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე ამხ. გ. სირაძე და იგი კონკრეტული მაგალითებით ადასტურებს თავის ნათქვამს.

აი თუნდაც ფაქტი. უკანასკნელ წლებში მამაცური შრომისათვის ამ სოფლის ორასამდე კოლმეურნე და მოსამსახურე მთავრობის მიერ დაჯილდოებულია ორდენებითა და მედლებით. დაჯილდოებულთა შორის ვხედავთ კოლმეურნეობა „წინსვლის“ გამგეობის თავმჯდომარის ამხ. იონა ფესტვენიძეს, რომელიც ჯერ კიდევ ომამდე, როგორც საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის მონაწილე, დაჯილდოებული იყო „დიდი ოქროს მედლით“. ბრონზის ვლადიმერ ბერაძეს და მებაბუშემე ნინო ბოდოკიას, ბერეთი უხვი მოსავლის სხვა მრავალ ოსტატს.

მთავრობის მიერ, სამშობლოს მიერ აღამიანის შრომის ასეთი დაფასება მხოლოდ საბჭოთა ხელისუფლების დროს ვახდა შესაძლებელი. ეს აღაფრთოვანებს მასებს ახალ-ახალი საგმირო საქმისათვის შრომის ფრონტზე.

მიმდინარე წელს კოლმეურნეობა „წინსვლის“ 570 კოლმეურნემ, მათგან ნახევარზე მეტმა ორმაგად, გადაჭარბა დაწესებული შრომადღეების მინიმუმს. სიმინდის უხვი მოსავლის ოსტატმა მოროლოკრმა ამბროსი მოშველიამა გასულ წელს მიჩინილ თვითეულ ჰექტარზე მიიღო 72,5 ცენტნერი სიმინდი, ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 37 ცენტნერისა. კოლმეურნე ალექსანდრე ფოცხიშვილმა 1 ჰექტარ ფართობზე მოიწია 74 ცენტნერი სიმინდი. მას დიდად გაუსწრო კოლმეურნე შალვა მამისეიშვილმა, რომელმაც ჰექტარზე 80 ცენტნერი სიმინდი მოიწია.

ყურძნის სარეკორდო მოსავალი მოიყვანა წელს მეგვოლურმა გრიგოლ მუშკუდიანმა. მან მიჩენილი 3 ჰექტარი ვენახის თვითეულ ჰექტარზე 102,8 ცენტნერი ყურძენი მოკრიფა, ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 35 ცენტნერისა. ბრიგადირმა სვეტიან მუშკუდიანმა 18 ჰექტარი ვენახის თვითეულ ჰექტარზე საშუალოდ 69,18 ცენტნერი ყურძენი მიიღო.

უხვი მოსავლის ოსტატთა შრომას აქ დიდად აფასებენ. ამ აღამიანთა გამოცდილებას ასობით სხვა კოლმეურნე სწავლობს. სოფელსა და რაიონში მათ ქება-დიდებით იხსენიებენ, კრებებსა და თათბირებზე მათს შესახებ სიყვარულით ლაპარაკობენ.

მამაცური შრომის შემდეგ...

„სსრ კავშირის მოქალაქეებს აქვთ დასვენების უფლება“ — ჩაწერილია სტალინურ კონსტიტუციაში.

ამ უფლების განხორციელებისათვის გეგუთში შექმნილია ყველა პირობა. მიუხედავად გაჩაღებული სასოფლო-სამეურნეო საშუშაოებისა, წელს ზაფხულის განმავლობაში 20-მდე მოწინავე კოლმეურნე საგზაურებით გაიგზავნა სანატორიუმებსა და დასასვენებელ სახლებში. ამათ გარდა, სოფლის ყველა დანარჩენმა მოსამსახურემ ისარგებლა კანონით გათვალისწინებული შვებულებით.

განსაკუთრებული სიძლიერით განვითარდა საბჭოთა ხელისუფლების წლებში გეგუთის კულტურული ცხოვრება. სოფელს აქვს კლუბი, ორი საკინოხელეო 4.500-ზე მეტი ზრახის ფოსდინი. კლუბში არის ბიბლიოთეკა, მოძეურალთა წრეები. კლუბში არის კანოდანადგარი. ყოველ შაბათობით და კვირაობით აქ უჩვენებენ ახალ ფილმებს.

განსაკუთრებული სიდიადით მოჩანს გეგუთელთა ცხოვრების ფონზე მოქალაქეთა განათლების უფლება, რაც ჩაწერილია სსრ კავშირის კონსტიტუციის 121-ე მუხლში.

სად, რომელ ბურჟუაზიულ სახელმწიფოში შეეძლია მშრომელს დაეუფლოს მეცნიერებას, მიიღოს განათლება საშუალო და უმაღლეს სასწავლებლებში, კულტურულად მოაწყოს თავისი ცხოვრება? არსად, არც ერთ კაპიტალისტურ ქვეყანაში. ეს შესაძლებელია მხოლოდ ჩვენს დიად სოციალისტურ სამშობლოში, მსოფლიოში ყველაზე დემოკრატიული სტალინური კონსტიტუციის ქვეყანაში.

სოფელ გეგუთში საბჭოთა ხელისუფლებამდე თითებზე ჩამოითელებოდა წერა-კითხვის მცოდნე გლეხი. სოფლად სამი ეკლესია იყო. ახლა სოფელში მოქმედებს ერთი საშუალო და ერთი 8-წლიანი სკოლა, რომლებშიც კოლმეურნეთა 900-მდე ბავშვი სწავლობს. ამას გარდა, სოფელში აროის საბავშვო ბაღი, ბავშვთა ბაგა, სამშობიარო სახლი, რომელიც ამ სოფლის კოლმეურნეებს ესსხურებიან. კოლმეურნეებს უმსახურება საექიმო პუნქტი ექიმის სამკურნალო ამბულატორიით, ახლადაშენებული აბანო და სხვ.

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებიდან გეგუთში უმაღლესი განათლება ვერავის ნახვდით, ახლა კი 40-ზე მეტი ჰყვიდრი უმაღლესი განათლების მქონეა, რომლებიც თავიანთ მშობლიური სოფლის კულტურული აღორძინების საქმეს ესსახურებიან. გეგუთელებიდან ამჟამად საქართველოს უმაღლეს სასწავლებლებში 20-ზე მეტი ახალგაზრდა სწავლობს.

ქალი საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ცხოვრების ასპარეზზე

ის უდიდესი მიღწევები, რაც გეგუთის კოლმეურნეებს აქვთ მოპოვებული, საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ცხოვრებაში ამ სოფლის ქალების აქტიური მონაწილეობის შედეგიცაა.

სსრ კავშირის კონსტიტუციის თანახმად, ქალს „სსრ კავშირში ენიჭება მამაკაცის თანაბარი უფლებანი სამეურნეო, სახელმწიფო, კულტურული და საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ცხოვრების ყველა დარგში“.

— ჩვენი ქალები თავიანთი შრომითა და აქტივობით მამაკაცებს არაფრით არ ჩამორჩებიან! — ამბობს კოლმეურნეობა „წინსვლის“ პარტორგანიზაციის მდივანი ამხ. ი. ბუშკუდიანი.

ეს რომ სიმბოდველია, ამას ფაქტები ცხადყოფენ. სასოფლო საბჭოს დეპუტატთა შორის 9 ქალია. ესენი არიან მოწინავე კოლმეურნეები: ქსენია გაგოშიძე, მარო მუშკუდიანი, ნადია გოხვაძე, ვერა ჯიქიძე, მასწავლებელი ეთერვან ხოკვაცა და სხვები, რომელთა დახმარებით და აქტიური მონაწილეობით სასოფლო საბჭოს აღმასკომში ბევრი საზოგადოებრივ-სასარგებლო საკითხი მოაგვარა. საბაგშვო ბაღის მოწყობა იყო და — დეპუტატმა ქალებმა ითავეს ეს საქმე. ბავშვთა ბაგის მოწყობის საკითხშიც ინიციატივა მათ ეკუთვნით. სამშობიარო სახლის შესახებაც მათ იზრუნეს. ახლა დეპუტატმა ქეთევან ხოკვაძემ სასოფლო საბჭოს აღმასკომში დააყენა სოფლის რადიოფიკაციის საკითხი.

დეპუტატ ქალთა ინიციატივით საბჭოს აღმასკომი სწავლობს საბჭოთა არმიის მეომრების ოჯახების მდგომარეობას, საბჭოების შვილებისაგან უწევენ მათ დახმარებას. სოფელში 38 მრავალშვილიანი დედა, მათ შორის ერთი ვქონი დედა. ამ ოჯახებისათვის მზრუნველობაც ბაკისრი აქვთ დეპუტატ ქალებს. მრავალი მათგანი შრომით მამაკაცებისათვის მთავრობის მიერ დაჯილდოებულია მედლებით.

ნამდვილი საბჭოთა დემოკრატიზმის დროშით

სტალინური კონსტიტუციის 125-ე მუხლი მშრომელთა ინტერესების შესაბამისად და სოციალისტური წყობილების განმტკიცების მიზნით სსრ კავშირის ძოკალქათათვის კანონით უზრუნველყოფს: სიტყვის თავისუფლებას, პეშვითი სიტყვის თავისუფლებას, კრებებსა და მიტინგების თავისუფლებას, ქუჩებში სვლისა და დემონსტრაციების თავისუფლებას.

გეგუთელები საკოლმეურნეო ცხოვრების აყვავებისათვის ძალღონეს არ იშურებენ. მათ ამ საქმეში მომარჯვებული აქვთ ბეშვითი სიტყვის რაიონულ გაზეთი „სიმართლის“ სახით და კედლის გაზეთებიც, რომელთა რაოდენობა სასოფლო საბჭოს ტერიტორიაზე ათამდეა. რაიონული გაზეთი სოფელში 350-ზე მეტი ცალი ვრცელდება. რაიონულ გაზეთსაც კედლის გაზეთები 80-მდე სოფლებში და კედლების თანამშრომლობს. ისინი ამ გაზეთებში წერენ როგორც მოპოვებული მიღწევების და დადებით გამოცდილებათა შესახებ, ისე ნაკლოვანებებზეც. ამით ისინი ხელს უწყობენ სოციალისტური წყობილების განმტკიცებას, მუშაობაში არსებული ნაკლოვანებათა დროულად აღმოფხვრას. მოსახლეობაში სისტემატურად იმართება კრებები, მიტინგები, საუბრები და ლექციები სხვადასხვა მნიშვნელოვან საკითხებზე. ახლა გეგუთელები ემზადებიან სასანო სასამართლოების არჩევნებისათვის, რაც სტალინური კონსტიტუციის საფუძველზე ჩატარდება. ისინი სწავლობენ არჩევნების დებულებას, ამზადებენ კედლის გაზეთებს სპეციალურ ნომრებს.

გეგუთიდან სოციალისტური სამშობლოს დაცვისათვის ბრძოლაში

„სამშობლოს დაცვა არის სსრ კავშირის თვითეული მოქალაქის წმინდაწმინდა მოვალეობა“ — გეგუთელებს ღრმად აქვთ შესისხლხორცებული დიადი სტალინური კონსტიტუციის ამ სიტყვების ძნიშვნელობა.

მათ ეს დიდი სამამულო ომის ძრისხანე დღეებში დაამტკიცეს. 500-მდე გეგუთელი ვაჟკაცი სოციალისტური სამშობლოს დასაცავად გაეშურა ფრონტზე. ძრავალრიცხოვანი სამშობა ქვეყნის ხალხთა შეიღებამხარ ისინი დაუნდობლად ანადგურებდნენ გერმანელ ფაშისტურ დამპყრობლებს კავკასიონის მთის ძირებთან, ყუბანსა და ყირიმში, უკრაინასა და ბელორუსიაში, დნეპრთან და ვისლაზე, ბუდაპეშტსა და ბერლინის მისადგომებზე. ზოგი მათგანი გმირის სიკვდილით დაეცა სამშობლოს სამსხვერპლოზე, დიდი უმრავლესობა კი გამარჯვებით დაბრუნდა მშობლიურ სოფელში და კვლავ მშვიდობიანი სოციალისტური მშენებლობის ფრთხელში ჩაება.

დღეს ნაომარი ვაჟკაცებიდან ორდენოსანი გალაქტიონ სირაძე სასოფლო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარედ მუშაობს, ორჯერის ორდენოსანი შალვა მუშკუდიანი სასოფლო საბჭოს აღმასკომის მდივნად, ორდენოსანები ამაღლობელი, კლაძე და მრავალი სხვები კოლმეურნეობებში ფრონტელი თავდადებით გაბაგრძობენ შრომქმედების შრომას, წინ წევენ საკოლმეურნეო წარმოებას, ხელს უწყობენ სოფლის წინსვლას და აღმავლობას.

მაგრამ გეგუთელთა დამსახურება მარტო იმით რომ დიდსამოსარეთა, რომ მათ ფრონტზე გაგზავნეს მტერთან სახრბოლველად თავიანთი რჩეული ვაჟკაცები. ზურგში დარჩენილმა გეგუთელებმა, განსაკუთრებით ქალებმა, მგმირელი შრომა გაანახეს ფრონტის დასაზრდოებად. ისინი ომის წლებში სახელმწიფო დავალებებს ორმაგი გადაჭარბებით ასრულებდნენ, ამას გარდა, თავიანთი პირადი დანაზოგით აქტიური მონაწილეობას იღებდნენ ჩვენი არმიისათვის საბრძოლო თვითმფრინავების, ტანკების და სხვა სახის შეიარაღების შესაძენად.

დიად სამუშაოთა გეგმები

მიღწეულით დაკმაყოფილება არ ჩვევიათ გეგუთელებს. სამშობლოსთვის ბეჭითად საგრძნობი გადაჭარბებით შეართულეს. ახლა ვეხახებში მეშაობენ, საფუძველს ურაიან მომავალი წლის ბარაქიან მოსავალს.

კოლმეურნეებში უდიდესი შრომითი აღმავლობა გამოიწვია ცხობამ საქართველოს კომპარტიის პარტიის (ბ) XIV ყრილობის 25 იანვრისათვის მიღწევის შესახებ. კოლმეურნეობებმა ვალდებულება იკისრეს ყოველწლიურ ბრძანებულებათა შესრულებაში ბრძოლაში ბრძოლაში ბრძოლ

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური ასამბლეის კომიტეტებში

უხეში პოლიტიკური თამაში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში ახალ ნეერთა მიღების საკითხის გარშემო

ჯაჭიზი, 2 დეკემბერი. (საგანგებო სპეც. კორ.). გუშინ და დღეს ასამბლეის სპეციალურმა კომიტეტმა კიდევ რამდენიმე საათი მოანდომა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში ახალი წევრთა მიღების საკითხის განხილვას, თუმცა არცხითად ეს საკითხი ამოწურული იყო ჯერ კიდევ ერთი კვირის წინათ, 26 ნოემბრის კომიტეტმა, ინგლის-ამერიკის ბლოკის წინააღმდეგობის მიუხედავად, რომელიც რუზოლუციის შეცდენი პროექტი, რომელიც უშიშროების საბჭოს მიერ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში მათთვის სასურველი ქვეყნები, ხოლო, მეორე მხრივ, დებილით ათასი გვერდი გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში მონილოვის ხასიათი რესპუბლიკის, ალბანეთის, ბულგარეთის, უნგრეთისა და რუმინეთის მიღების საკითხი. ამიტომ შეიცილის რეზოლუციის მიღებას შემდეგ ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ინგლისის დელეგაციებმა ბოლოსწორი ნაბიჯი გადადგეს ამ საქმეში: ისინი გვერდი გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში მონილოვის ხასიათი რესპუბლიკის, ალბანეთის, ბულგარეთის, უნგრეთისა და რუმინეთის მიღების საკითხის განხილვას